

Tuần Báo Vô Vi

Quy Hội Tình Người

14 tháng 06 năm 2009

Số 49

Thiền Viện Vô Vi Quy Hội Tình Người

51 Malone Rd,

Mareeba, QLD 4880, Australia

Chi tiết liên lạc: 4 New Ross Lane,
Waterford, WA 6152, Australia

Tel/Fax: +61 (8) 9450 7416

Di động: 0422 091358

Email: quyhointinhnguoi@gmail.com

Website: www.quyhointinhnguoi.org

Tuần này:

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Sinh Hoạt Bạn Đạo
- Vườn Thơ Bạn Đạo
- Thi Ca của Đức Thầy

Tờ báo hàng tuần của Thiền Viện Quy Hội Tình Người dành riêng phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

- 1) Tâm kinh là sao ?
- 2) Luật vận hành của tâm kinh nằm ở đâu ?
- 3) Bé nghĩ sao về những người đã và đang cộng tác với Bé ?
- 4) Bé có nghĩ chuyện đền ơn không ?
- 5) Việc đòi hỏi việc phải lo, làm sao yên ổn mà tu thâm đêm được ?
- 6) Phải làm sao để rời bỏ tập quán hàng ngày ?
- 7) Tội là sao ?
- 8) Phước là sao ?

Copyright © 2009 Quy Hội Tình Người. All rights reserved.

<i>Ngày 29 tháng 08 năm 1991</i> 1) Hỏi : Tâm kinh là sao ? Đáp : Thưa, tâm kinh là sự hội tụ tự nhiên và hỗn nhiên trong lành, thể hiện tâm kinh, tràn đầy từ bi và tự giác, người đạt được tâm kinh thì cặp mắt lóng lánh trật tự, từ quang rõ rệt, nhìn vào nơi nào thì khắc chiếu vào chiều sâu của nơi đó, độ tha là vậy, không có một mây may nào chia rẽ, nhưng hòa hợp là chánh.	2) Hỏi : Luật vận hành của tâm kinh nằm ở đâu? Đáp : Thưa, luật vận hành của tâm kinh nó từ vị trí tiến hóa không ngừng nghỉ mà ra. Cho nên Bé thường nói có tâm là vô quái ngại, ngược lại không tâm thì chỉ có ngại với ngại. Tâm cũng là một công án đo lường vạn năng, không bao giờ nghỉ chuyện cá nhân, nhưng luôn luôn chú trọng vào việc đại chúng quần sanh, từ quang sống động, không không gian và thời gian, vô lượng kiếp hồi sinh.
3) Hỏi : Bé nghĩ sao về những người đã và đang cộng tác với Bé ? Đáp : Thưa, Bé luôn luôn quý trọng những người đã và đang giúp đỡ Bé, tất cả đều là ân nhân của Bé trên mặt đất này.	4) Hỏi : Bé có nghĩ chuyện đền ơn không ? Đáp : Thưa, mang ơn thì phải đền ơn, nhưng đền ơn cách nào cho đúng? Bé chỉ có thấy thật tình tu học thì mới đền ơn được cho những người mong muốn Bé thành đạt. Bé thực hành giải được khổ thì tất cả hướng về Bé cũng sẽ đồng được giải khổ trong nội tâm, tức là làm một việc cho tất cả mọi việc là vậy, Bé chỉ biết cảm đầu lo tu trong đêm dài thanh vắng.
<i>Ngày 30 tháng 08 năm 1991</i> 5) Hỏi : Việc đòi làm việc phải lo, làm sao yên ổn mà tu lâu đêm được ? Đáp : Thưa, nó cũng là một tập quán tốt hay xấu đó thôi, nếu chúng ta thấy đó là một tập quán tốt, thì ta cứ áp dụng cho ngày lẫn đêm thì tương lai chắc chắn sẽ ổn định và tốt đẹp, hướng về không có lợi, mỗi ngày mỗi tiến hóa trong lãnh vực tâm tư, tự mình cảm thức sự mê chấp, rất có hại cho phần hồn và điện năng trong cơ tạng lưu thông không được điều hòa, dễ sanh ra bệnh tật. Biết được chính mình đã đến đây với hai bàn tay không cộng với khối óc thật thà và minh mẫn. Vậy ta không nên ôm lấy việc đòi làm ô nhiễm khối óc, lúc ra đi, trí không lành mạnh, óc không thông đường đi không rõ rệt, vậy lỗi tại ai? Có phải chúng ta đã nuôi dưỡng những điều không cần thiết, biến thành tập quán tai hại không?	6) Hỏi : Phải làm sao để rời bỏ tập quán hàng ngày ? Đáp : Thưa, chúng ta biết nấu một nồi cơm để ăn, thì chúng ta cũng có thể xây dựng một cơ đồ cho tâm linh tiến hóa, đó là trật tự nằm trong nguyên lý hóa hóa sanh sanh, chỉ có làm mới đạt, hành mới thông, “<i>nhơn thân nan đắc, pháp nan ngộ</i>” ngày hôm nay chúng ta đang có cả hai. Vậy còn chần chờ gì nữa mà không hành cho đến đích, tình thương của vạn linh đang tận độ tâm thức của chúng ta tiến hóa, xét cho kỹ thì rất ổn định, chỉ có sự tham dục tạo cho chúng ta bất ổn mà thôi. Vậy chúng ta nên chấp nhận thực hành hành trình tiến hóa cao đẹp cho tâm lẫn thân, đêm dài cũng có thể rút ngắn lại, chần động của khối óc càng nhanh và thanh nhẹ hơn. Siêu văn minh sẽ thể hiện sự thanh tịnh là cứu cánh, tự động hướng về thanh tịnh thì sẽ đạt thông, chẳng còn tội phước.
7) Hỏi : Tội là sao ? Đáp : Thưa, chính mình bỏ mình mới là tội.	8) Hỏi : Phước là sao ? Đáp : Thưa, phước là gia công tu luyện không tính toán, đó là phước sẽ có ở về sau. Như ngày hôm nay chúng ta có cơm ăn áo mặc cũng do phước của tiền kiếp đã hành thiện, ngày hôm nay mới có đầy đủ, vậy chúng ta không nên tạo động mà đánh mất phước duyên sẵn có, chỉ lo tu để tiếp tục cấy thiện tâm cho kỳ tới, dù rơi vào lãnh vực nào cũng vinh quang.

Lời Vàng Tiếng Ngọc

Bà Mẹ Việt Nam

Sách vở cho nhiều thì được cái gì? Cho nên nhiều người bạn muốn viết sách vở, tôi không có tán thành vấn đề đó, bởi vì cái này nó thuộc về cái thiên ý thiêng liêng tánh của mọi người. Tu, rồi cái phần điển liên căn của nó mở ra, cái phần Vô Vi nó chiếu hóa mà do cái khả năng công phu của mọi người, cố gắng tu nó mới đạt được cái chỗ đó. Cho nên nhiều khi các bạn ngồi nửa đêm công phu lại nghĩ nhiều cái mình hồi nào giờ nhỏ lớn không biết mà lại mình nghĩ tới cái câu chuyện đó, một cách rất sáng suốt mình hẳn mà đó là chơn lý nữa, không thiếu mà không dư. Cái đó ở đâu? Ai bồi dưỡng cho!

Cho nên các bạn đã tụng niệm: soi hồn, pháp luân, thiên định đó là tụng niệm khai thông mạch đốc ở bên trong, mà tùy theo cái khả năng tự dẫn tiến của mình. Nó mở tới đó thì nó đưa lên được thu hút bên trên. Cho nên tôi thường nói ông Thầy luôn luôn ở trên đầu của chúng ta, mà chúng ta không có xuất ra làm sao mà chúng ta được hưởng cái phần mà Thầy giáo hóa. Cái thanh điển các bạn mà vừa rút lên trung tim bộ đầu thì các bạn thấy nó lại càng rút thêm hơn nữa, nó lại càng thanh hơn nữa. Minh tiến ra thì bên trên người ta mới rút cho mình, chớ đâu có Thầy ở thế gian mà tìm. Cho nên cái công phu của chúng ta không bị lường gạt, không bị ai lường gạt hết, mà do nơi khả năng của mình làm, mình tiến trong cái căn bản đời đạo, có đời mới có đạo. Tôi thường thường nói mọi người bị bệnh, chớ không phải ta tu đây ta làm biếng không làm việc, ta tu đây ta phải làm việc, cái trường hợp nào đưa tới cũng là cái luật cả, có vay phải có trả. Chúng ta trả một cách vui vẻ thì chúng ta làm một cái hạnh rất tốt để tiến thẳng về sự thanh cao, còn nếu mà chúng ta còn chống cự, chúng ta làm những cái chuyện bức tức cho mình, rồi làm sao mà chúng ta trả món nợ cho xong. Vui vẻ chấp nhận cái gì cũng xong, không vui vẻ chấp nhận cái gì nó cũng không xong. Cho nên cái phần điển nó không có vọng động nhiều được, nếu mà nó buồn bức cảm thấy tủi nhục, đau khổ mà nó không có hòa đồng với cái thanh điển Trời Đất thì nó tự làm cho nó kẹt và đem sự tăm tối, tu càng ngày càng chậm tiến và nóng nảy trong lòng. Lý do những người bị nóng nảy là họ chưa có được khai thông bên trên, là họ làm chưa đúng mức. Nhiều người học, người ta dạy bao nhiêu đó họ lại làm thêm với bớt nhiều lắm. Tôi thấy nhiều người không có đi đúng thành ra họ bị chậm tiến, còn họ cố gắng đi đúng như vậy thì họ thấy nhẹ, có bị nặng đâu, mà từ từ đi đến, đi tới rất chắc, rất bền không có bị sai lầm. Cho nên chúng ta xét lần lần, lần lần chúng ta thấy cái sự từ bi căn bản ở bên trên không có bỏ một người nào có thanh điển, lúc nào cũng dìu dắt và giúp đỡ. Chúng ta không nên nóng nảy, bức tức, quá tham lam mong cái gì được cho mình rồi cầu xin được phù hộ nó hư thêm chớ không có lợi. Cho nên người tu nó không khinh những người tác giả nhưng mà cái đó nó không có dìu dắt được, thực hành mới là tự nó dìu dắt.

Bây giờ chúng ta bước qua, xem lại, xét lại khắp bầu trời thế giới quả địa cầu này những cái gì vĩ đại và anh hùng, từ bi, cõi mở nhất. Ở Việt Nam chúng ta có một người mẹ Việt Nam rất anh hùng. Người mẹ Việt Nam đã bước qua nhiều thời đại đau khổ chiến tranh, trong cái sự tranh đấu sống còn hằng ngày để nuôi dưỡng trẻ thơ là chúng ta kẻ hậu sanh, rất khổ, nhưng người vẫn từ tâm bất cứ hoàn cảnh nào chiều hướng nào tiến trong đà tiến, tiến để dìu dắt mọi người hậu sanh để họ tiến lên đạo đức chớ không phải họ nuôi con trở nên một người ăn cướp. Người mẹ Việt Nam chịu tất cả những sự đau khổ, có người thậm chí ngủ ở dưới đất muỗi cắn, một miếng tranh hay miếng nóp để bảo vệ cho người con qua một đêm ngủ ngon lành, nhưng mà người vẫn chấp nhận tất cả mọi sự việc, phần lương thực ăn uống của người cũng thiếu. Thời chiến, chúng ta thấy người dành dụm từ miếng khoai, miếng bánh tét, cái gì có thể có, rồi cũng nuôi con ở trong bụng để chiến đấu đem lại sự thành công vĩ đại cho toàn dân. Sự mong muốn đó là gì? Sự từ bi cõi mở để bỏ tất cả những cái sự kêu bằng hiểu lầm và đem lại cái sự đau khổ cho loài người. Chính người mẹ Việt Nam đã làm, đã nhúng tay vô rất nhiều từ bao nhiêu thời đại tới ngày nay người cũng vẫn kiên nhẫn chấp nhận để tiến, tiến trong cái đạo đức, tiến trong cái hòa bình thật sự của nội tâm, chớ người không bao giờ tiến trong cái sự giết chóc nữa, quá nhiều rồi. Cho nên chúng ta ở Việt Nam có Quán Âm, có tình thương, có

từ bi. Cho nên những người đã đau khổ hỏi chớ họ hướng về đâu? Đại đa số họ hướng về từ bi bác ái của Quan Âm mà tu hành, lập cái hạnh tốt. Người ăn chay, tại sao người có thịt, có cá ăn sung sướng cho mập mạp như người ta, bởi vì người không biết làm cái gì hơn để cho tôi được nhẹ nhàng, để tư tưởng tôi được sáng suốt, để diu dắt đưa con thơ tôi khỏi lầm lạc. Cái đó cũng là thiên ý cho cõi mở. Chúng ta là người hậu sanh bây giờ chúng ta được ngày nay sống mà ngồi gần gũi nhau. Chúng ta phải nhớ rằng cái từ bi của người mẹ rất nhiều, rất vĩ đại, rất anh hùng, rất kiên nhẫn. Người đã ở trong bi, trí, dũng đạt được mọi sự thanh cao để lại sự sung sướng cho chúng ta tới ngày nay. Vậy chúng ta phải làm gì? Chúng ta phải tiếp tục làm phận sự từ bi, bác ái, kiên nhẫn sửa chữa mình, để hòa giải tất cả những cái nội tạng xấu xa, ô trược, mọi rợ trong đầu óc này vứt bỏ nó đi, tiến thẳng về con đường đạo đức của mọi người, của vạn linh đã chung kết đem lại cho chúng ta thấy rõ ràng đạo đức thanh tao, cho nên chúng ta phải tiến thẳng con đường đó. Cho nên muốn thương người khác, muốn giúp đỡ người khác chúng ta phải biết được cái đường lối. Thương ở trong thương mà biết thương nó mới là thật. Còn tin ở trong tin, tin mà biết tin kia, nó mới là đại lực. Tại sao biết tin? Mẹ chúng ta đã tin chúng ta, tin quá nhiều, sanh con ra, biết sự cấu tạo của con cũng không ngoài cái sự nhiều động của vũ trụ, thương yêu con, diu dắt con, không muốn làm con mất sự tự ái và không muốn làm rách lòng con, khổ cách mấy, chịu tội, chịu cực nữa. Nhưng mà tin nơi con một ngày kia con sẽ thành công, con sẽ trở về phần bổn hườn nguyên cũng như những vị tiền bối đã thành công, Phật Tiên và những nhà cách mạng trước đây, không tin là con sẽ trở về ma vương quỷ quái. Cái lòng tin của người rất vĩ đại, tin biết tin mới là đại lực. Rốt cuộc cái thời cuộc và cái diễn chuyển biến trong nội tâm của người tiến tới và đạt tới cái hạnh tốt.

Cười trong cười, nhưng là người cười biết cười, bởi vì sự khổ người đã ở trong khổ và đạt được cái hạnh tốt sung sướng và kinh nghiệm kiên nhẫn vĩ đại, còn vui trong cái cảnh vui mà hiểu được cái bề trái của sự vui thì nụ cười của người luôn luôn không làm phiền hà một người khác, nhưng mà cười biết cười mới dẫn tiến người tu tiến được. Còn ghét, biết ghét, cha mẹ lúc nào cũng thương con nhưng mà tỏ vẻ những hành động kia, ghét trong tinh thần xây dựng. Ghét biết ghét. Ghét nó một câu đây rồi nó sẽ tiến tới cái điểm tốt thì nên ghét trong xây dựng. Trời Đất cho chúng ta thấy nắng rất gắt, mưa rất gắt, hạn hán rất gắt. Ghét biết ghét. Trời Đất đã ghét biết ghét, cha mẹ chúng ta cũng ghét biết ghét, mới để cho chúng ta có cơ hội nảy nở sinh tồn cái đầu óc sáng tạo chống chọi những cái hạn hán, chống chọi những cái nghịch cảnh đau khổ mà tiến hóa tuần tự. Cho nên cái tình thương vĩ đại đó tôi thấy người mẹ Việt Nam anh hùng rất quý báu, đi đúng trong cái đạo đức lượng độ của những đấng từ bi như Quán Âm đã làm những hành động rất cao quý, gánh một gánh rất nặng. Chính những người mẹ ở thế giới bây giờ sang trọng, ăn mặc sung sướng lên xe xuống ngựa, ai chịu để gánh cho con, ai chịu gánh mấy chục đôi nước cho con tắm rửa hằng ngày. Người mẹ Việt Nam đã làm. Ai đã gánh từ phân thối để trồng cọng rau để bán đổi chác lấy đồng tiền cho con ăn học. Người mẹ Việt Nam đã và đang làm. Ai bán gánh, một gánh bánh canh để nuôi một tướng lãnh Việt Nam nhập học, chính người mẹ Việt Nam làm. Cho nên sự cao quý đó lần lượt đây thế giới sẽ ca tụng người mẹ Việt Nam, nhưng người vẫn phải tiếp tục kiên nhẫn để nối tiếp ngày ngày đem lại sự no ấm cho toàn dân và cái ảnh hưởng vĩ đại cho nòi loại quần sanh. Tôi thấy gương lành ở Việt Nam, lần lượt đây rồi các bạn sẽ thấy rõ cái tình thương và sự kiên nhẫn của một người phái yếu là người mẹ Việt Nam trong lúc chịu đựng ở khắp thế giới họ đem ra so sánh không lại, cái mức chịu đựng không lại. Rồi một ngày kia chúng ta đạt tới văn minh như thế giới, vật chất tiến bộ dồi dào như thế giới thử hỏi người mẹ Việt Nam sẽ đứng ở nơi dung điểm nào, vừa đạo đức, vừa vật chất người sẽ đi trên một chiếc xe đạp hai bánh xe không phải một bánh xe thấy sung sướng vui tươi, nhưng mà phải có kiên nhẫn để đi tới.

Chúng ta tu Vô Vi đây cũng vậy. Chúng ta đi trong tình thương của người mẹ nung nấu từ nhỏ tới lớn. Chúng ta phải biết nung nấu cái huyền cơ của tạo hóa giao phó cho chúng ta là bản thể này. Chúng ta phải sửa một cách hoà, sửa một cách rất kiên nhẫn, sửa một cách rất từ tốn khai mở ở trong cái liêm chính chớ không có làm chuyện sai. Từ từ, bạn nào giữ được sự liêm chính đó, bạn tu tịnh rồi thì các bạn thấy các bạn tiến. Các bạn không buồn phiền nữa, các bạn rất vui vẻ. Các bạn có những nụ cười để cho mọi người mến. Các bạn có những lòng tin nó bọc lộ từ trong cặp mắt trong lành của các bạn. Các bạn có nhiều hành động

rất hay để dịu dặt mọi người. Mà lòng tin tiến bộ của các bạn nó đưa cho các bạn càng ngày càng nhẹ, càng thanh cao, càng cởi mở thì cái sự sáng suốt đó chúng ta đã có sẵn một kho tàng đạo đức ở Việt Nam. Chúng ta có một tình thương không có thể cắt đứt được. Dù những người mẹ Việt Nam xa Việt Nam ở các nơi khác cũng là triu mến trở lại xứ sở, bởi vì chính họ đã đóng góp, đóng góp rất nhiều, tuy rằng ở đất người nhưng mà họ làm việc nhọc rất nhiều. Nên tôi thấy chúng ta tu đây chúng ta phải hướng về căn bản nguồn cội mà chúng ta sanh tồn tới ngày nay, chính bàn tay của người mẹ Việt Nam anh hùng đã đóng góp quá nhiều. Chúng ta tu đây, tôi hy vọng mọi người nên nắm đó, cái gương lành để mà tiến, đó là một vị Phật, đó là một sự thanh cao, đó là một sự từ bi vô hạn để đưa chúng ta tới bến giác và mọi sự thành công sẽ về với chúng ta.

Cảm ơn các bạn.

(Trích từ băng giảng của Đức Thầy -- Sài Gòn ngày 20/03/1977)

Sinh Hoạt Bạn Đạo Thể Giới

KHOÁ SỐNG CHUNG “HỘI TỰ CHUNG VUI”

Tại TUẦN CHÂU – HẠ LONG

(09-04 ĐẾN 13-04-2009)

Ở Việt Nam hàng năm bạn đạo vẫn tổ chức khóa sống chung trong các dịp nghỉ lễ hoặc cùng thời gian diễn ra Đại Hội Vô Vi quốc tế. Hầu hết các khóa sống chung bạn đạo đều xin Đức Thầy đặt tên để bạn đạo thấy phần chân và vui khi tham dự. Lần này cũng vậy, ban tổ chức đã viết thư xin Đức Thầy cho ý kiến về Khóa Sống Chung (KSC). Đức Thầy đã đồng ý và cho tên là Khóa Sống Chung “HỘI TỰ CHUNG VUI”. Bạn Đạo VN rất hoan hỉ và an tâm, mạnh dạn ghi danh từ hai ba tháng trước. Địa điểm thực hiện tại đảo Tuần Châu, trong vùng vịnh Hạ Long, tỉnh Quảng Ninh, thuộc miền Bắc Việt Nam. Đây là lần thứ sáu tại miền Bắc tổ chức KSC (những lần trước đã tổ chức tại Hạ Long, Sapa, Tam Đảo, Hải Phòng). Nhưng chưa lần nào nhộn nhịp và hoành tráng như lần này. Các tỉnh miền Nam có hai thành phần tham dự. Đoàn thứ nhất là nhóm BD cố cựu từng đi nhiều lần tham dự KSC ở miền Bắc và chuyên dùng đường bộ mà đa số là BD BD và các nhóm thân thiện quanh các tỉnh thành miền Nam hay có dịp giao lưu học hỏi Pháp Lý. Phần đông là số BD lớn tuổi, hoặc làm nghề tự do, nên có thì giờ đi bằng xe hơi, phải mất 14 ngày đêm đi và về trong một chuyến. Còn nhóm thứ hai là nhóm BD chưa lần nào đi Hà Nội, hoặc vì công việc gia đình bận rộn, buôn bán, công vụ, nên phải dùng phương tiện ngắn ngày là máy bay để đi về mau hơn: bảy ngày. Nhóm này có hai phần. Một số BD ở B.T. mua chung vé cùng đi một chuyến máy bay của Hãng JetStar. Nhóm còn lại là số BD Tp HCM và nhiều nơi khác hỗn hợp và là nhóm đông người cùng đi trong hai chuyến bay khác nhau. Tất cả bốn nhóm trên đều đến Hà Nội trong ngày 07-04-2009. Đoàn đi xe hơi đến trước từ sáng ngày 07/04. Còn ba nhóm khác đến trưa và chiều trong ba chuyến bay khác nhau. Thật là phiền hà cho các BD Hà Nội, phải chia nhau nhiều lần để ra phi trường đón đoàn miền Nam. Các BD này thật nhiệt tình và khiêm tốn đem hết khả năng để phục vụ cho chung. Trong bầu không khí nhộn nhịp khi đến trụ sở Giác Thức Hà Nội. Một không gian rất khiêm nhường nhưng đã được xếp đặt đầu vào đó; BD nhiều nơi đã được chăm lo ăn ở trật tự và chu đáo. Trụ sở Giác Thức là cơ sở tâm linh duy nhất của BD miền Bắc và Hà Nội. Trong một căn hộ rộng 120m² ở lầu 12 trong khu đô thị mới, phía tây thủ đô Hà Nội. Căn hộ này chỉ dùng cho khoảng 30-40 BD sống chung thì vừa. Nhưng may thay có hai căn hộ khác cùng trong khu chung cư chủ nhà đi vắng, nên Ban Tổ Chức (BTC) thuê được hai căn thuộc lầu 6 và lầu 8, khiến cho số BD miền Nam có chỗ ở rộng rãi thêm. Thật là một hạnh ngộ hiếm có mà trước đây BTC đang có nhiều băn khoăn về việc ăn ở cho BD khi về đến Hà Nội những đợt sau, có lẽ là do Ôn Trên, Thầy, Tổ đã chiếu hoá cho BD Việt Nam. Những BD địa phương HN đã năng nổ hết mình, chỉ lo cho các bạn Trung, Nam sao cho chu tất, mà gần như quên chuyện ăn ngủ của mình. Kẹt nhất là phòng vệ sinh, chỉ có sáu

phòng mà để sử dụng cho cả 150 người trong hai ngày thật là dân ta có sức chịu đựng cao độ để điều hoà nhường nhịn cho nhau, nhưng đâu cũng vào đó. Ai cũng được tắm rửa, vệ sinh trong hai ngày tại đây. Những buổi phục vụ cụ thể là từ ngày 07-04, BÐ ở Giác Thức đã lo cơm trưa, cái hay mà tôi nghe được là do một BÐ nam, một thành viên cốt cán trong BTC đảm trách : đó là anh Vu. H. với những mùi vị đặc trưng và đẹp mắt. Nhưng từ buổi chiều những đầu bếp “*cự phách*” của miền Nam lại ra tay không kém, tôi chứng kiến: họ mang những vật dụng, thức ăn rau củ từ Tp. HCM ra, có lẽ là muốn “*mang chuông đi đánh xứ người*”. Mà thật không ngờ người BÐ ốm yếu (Bếp trưởng), ngây thơ, nhí nhảnh đó không xa lạ mà BÐ thể giới cũng đã từng thấy mặt trên diễn đàn ĐH “*Viễn Tiến*” 2008: Đó là cô Ngọc S. (chúng tôi thường gọi cô là “*S. Nhỏ*” : người cô nhỏ thật, nhưng cô điều khiển các bạn khác rất hữu dụng, và nhanh nhẹn, nên trong những bữa ăn khác tại Tuần Châu, thấy chưa lần nào chậm trễ để BÐ phải đói bụng cả. Trong khi đó cả ban ẩm thực tổng hợp ba miền này cũng vẫn sinh hoạt các tiết mục khác như các bạn thường... Sau bữa cơm tối BÐ nghỉ ngơi, hoặc đi chơi tự do thăm phố phường hay thăm bà con ở Hà Nội... Đến hai mươi ba giờ đêm, buổi thiền chung cho ba phòng được các BÐ trong ban Trật Tự nhắc nhở các phòng, rồi ai nấy đều chỉnh tề, nghiêm trang trong buổi thiền đầu tại đất Thăng Long trong không khí mát dịu, còn vương chút se lạnh của những ngày cuối tàn xuân.

Sáng 8 tháng 4, BÐ được sắp xếp theo lịch trình đi du thuyền hồ Tây và thăm quan Hà Nội Có ba xe buýt mang cờ màu đỏ, vàng và màu xanh, dẫn đường để BÐ đi có trật tự, khỏi lộn xộn. Đến hồ Tây diện tích mặt hồ lớn đến trên 500 mẫu tây, du thuyền lướt êm chầm chậm quanh bờ hồ. BÐ ngồi tầng dưới xem nhiều phong cảnh và lối sinh hoạt quanh bờ. G.Th. thì thuyết minh những di tích, những danh thắng trên đường ...

Rồi một chương trình văn nghệ tự nguyện đóng góp. Đây là lần đầu tiên các nghệ sĩ ba miền thay nhau biểu diễn đầy đủ sắc thái và sinh động. Mở đầu là màn đồng diễn bản Karaoke “*Kỷ Nguyên Di Lạc*” trên màn hình, toàn thể vỗ tay và hát thật là vui. Kế đến là những đơn ca, hợp ca... mạnh dạn nhất là BÐ Hà Nội và các tỉnh miền Bắc, và nhóm Bếp Ăn Ba Miền. Chứng chạc và điệu nghệ trong lớp BÐ tuổi già thì có bác Sái, hát Quan Họ Bắc Ninh thật hay tuyệt vời. Tiếp theo bạn đạo cùng ngồi tịnh tâm niệm Phật 30 phút trên du thuyền. Đúng 12 giờ du thuyền đã mời BÐ lên lầu trên tàu để ăn cơm. Bữa cơm có món lẩu hải sản chay thật ngon, do có các loại nấm, rau mầm và các loại thảo đặc sắc, các món ăn phụ khác cũng có mùi vị của bản địa, lạ miệng nên ăn thật khoái khẩu. Thật là một kỷ niệm đẹp của vùng đất “*Bốn Ngàn Năm Văn Hiến*”... Chú Ý: BTC cho dùng chay tất cả trong suốt thời gian của KSC. Là một nỗi trối mà BÐ Việt Nam luôn thực hiện trong các KSC từ trước đến nay. Đó là lời Đức Thầy luôn nhắc nhở BÐ tu lâu cần ăn trường chay cho nhẹ nghiệp dễ tu. Vì vậy nên số BÐ chay trường tại VN ngày càng đông. Cũng góp phần hợp sức với các tôn giáo khác, tạo được tình thương cùng động vật, và làm chậm bớt mức tiến triển của bệnh cúm gia cầm, mà thế giới ngày càng lo âu.

Sau bữa tiệc, bạn đạo rời du thuyền bắt đầu chương trình đi tham quan Hà Nội, đoàn đã đi thăm Văn Miếu Quốc Tử Giám. Ở đây, BÐ đã được chỉ dẫn về bia lăng các vị Tiên Sĩ ngày xưa, là những bậc công thần, anh tài giúp nước... Kế đến là thăm Đền Ngọc Sơn ở hồ Gươm và cuối cùng từ giả thắng cảnh trong phố chiều đầy du khách để trở về trụ sở Giác Thức. Tháng ba âm lịch là còn trong mùa Lễ Hội Đất Bắc nên du khách trong và ngoài nước qua lại thật đông đúc. Sau bữa cơm chiều, BÐ nghỉ ngơi, rồi đến buổi thiền chung ba phòng : Âm ba chấn động lực của Đức Thầy, lại vang êm như ru ngủ lòng BÐ thấm dần vào thiền thức ...

Sáng 09/04/2009, lúc bốn giờ sáng, BTC đã điều động ban Nhà Bếp dọn sẵn vật dụng và thức ăn các loại rau củ mang hết lên 1 xe 16 chỗ đi trước để bạn đạo tới Hotel là có đồ ăn liền. Năm giờ sáng, trời Hà Nội còn tối om. Khuôn viên khu chung cư điện thấp chưa đủ sáng, nên cái lạnh đang thấm dần trong làn sương mù phủ kín với lâm râm mưa phùn rải khắp. Đoàn người trong KSC chia ra ba đoàn cùng đồ dùng mang đủ âm thầm lên ba chiếc xe buýt du lịch. Vì đây là khu dân cư, nên phải giữ thanh tịnh để khỏi phiền lòng hàng xóm đang cần trong giấc ngủ. (Dân miền Nam luôn có lối sống phóng khoáng, tự do, chuyện ồn ào không sao tránh khỏi, nên thường được BTC nhắc nhở để có trật tự chung), duy trì cái không gian tĩnh lặng, luôn có trong các khu dân cư trên vùng Hà Nội. Đoàn người nhanh chóng hoàn tất trong tình bạn đạo thân thương và gắn bó. Xe qua cầu Thăng Long, mưa phùn và sương mù càng nặng hạt, chương trình văn nghệ lại được vang lên trong xe. Xe bus thứ hai chúng tôi đang đi, nhận thấy là mang sắc thái vui nhộn và

đóng góp của BĐ rất hăng say, đến nỗi các bác 70-80 tuổi cũng tình nguyện lên hát. G.T đi theo đoàn này, thật nghiêm túc mà cũng cười đến ngất ngưỡng. Không khí trên xe thật xôm vui, sống động ...

Nói cười đã đến lúc đói bụng, tới giờ ăn sáng đoàn xe lại ngừng tại một cửa hàng giới thiệu sản phẩm: Bánh Nguyên Hưng tại tỉnh Hải Dương để ăn sáng, BĐ được phân phát mỗi người một ổ bánh mì kẹp giò chả chay rất ngon miệng. Thức uống tự do: cà phê, sữa, nước ngọt, nước đóng chai nhiều loại, dùng xong được đoàn tính tiền hoàn tất. Tại đây BĐ các nơi mua sắm nhiều quà lạ để về tặng bạn bè, bà con ...sau 30 phút cả đoàn lại lên đường. Mười một giờ rưỡi trưa, đoàn xe đến đảo Tuần Châu, BĐ vào khách sạn Atlantic nhận phòng. Nơi đây thoáng mát và sạch sẽ ngay sát bờ biển. Ban Nhà Bếp đã tập trung lực lượng nấu nướng. Sau hơn một tiếng đồng hồ, cơm đã dọn sẵn trên phòng ăn khách sạn. BĐ sau khi dọn phòng mệt nhọc thì cơn đói bụng cũng chực hờ nên ai cũng thực tâm ăn để bù đắp cái thiếu hụt đang bỏ lại trên đường. Khi nhận phòng, BĐ đã được phát cuốn cẩm nang của KSC và một chiếc khăn tắm là quà tặng cho BĐ tham dự KSC, nên ai cũng tuân theo chương trình khời phải lúng túng. Phòng hội trường được ban Trật Tự trang hoàng một phòng lớn bằng simili plastic hoành tráng với hàng chữ lớn :

**KHOÁ SỐNG CHUNG
HỘI TỰ CHUNG VUI
TUẦN CHÂU – HẠ LONG
(09-04-2009 – 13-04-2009)**

Ở giữa có lồng một logo “*Thiên - Địa - Nhân*” và ba con chim bồ câu trắng bay vòng quanh tượng trưng cho sự hội tụ về đây giữa lòng các hải đảo của vịnh Hạ Long. Màu xanh da trời, trắng là màu chính của màn hình, nổi bật sự thanh thoát và trang trọng. Phía trước là một bàn dài kê song song bức tường làm bàn thờ Bề Trên và Tổ –Thầy. Có chưng hoa trái nhiều màu và được phủ kín bằng một tấm rèm dương đẹp mắt, trang nghiêm. Bên trái một bức màu vàng dành để thuyết trình của MC và BTC.

LỄ KHAI MAC: Ban Tổ Chức gồm Nguyễn Giang T, Vũ H, Lê Đình D, Hà Thị Vân A, Trần Mai P, Nguyễn Thị D, Hoàng Ngọc T, tất cả chấp tay. Phía sau: trước những hàng ghế, BĐ đứng dậy, chấp tay đồng loạt khấn với Cha Trời, Bề Trên Tổ, Thầy chúng giám: Chúng con nguyện cố gắng tu học theo Pháp Lý Vô Vi, để có kết quả tốt hầu mong ảnh hưởng thiện lành và đạo đức tiên bộ cho những người đến sau. Sau lúc an vị là phần giới thiệu Ban Tổ Chức, Ban Trật Tự, Ban Âm Thực, Ban Văn Nghệ, Ban Dẫn Chương Trình Tu Học. Tiếp tục chương trình là phần giới thiệu thành phần địa phương tham dự như sau: Gồm 20 tỉnh thành có BĐ tham dự là: Hà Nội –Bắc Ninh – Nghệ An – Thanh Hoá – Thái Bình – Hải Phòng – Huế – Đà Nẵng – Bình Thuận – Vũng Tàu – Long Thành – TP. Hồ Chí Minh – Tây Ninh – Bình Dương – Vĩnh Long – Tiền Giang – Bến Tre – Cần Thơ – Sóc Trăng và Cà Mau. Tổng số có 151 Bạn Đạo (Theo V. A. thuyết trình trong đoạn phim).

Sau phần khai mạc, kế tục là buổi văn nghệ chính thức : TKH được mời đọc, diễn ngâm Bài Thơ “*Kỷ Niệm KSC Hội Tự Chung Vui Tuần Châu - Hạ Long*”, kế tiếp những bài hát hay và sinh động của từng BĐ có tinh thần văn nghệ đóng góp thật vui tươi và lành mạnh như BĐ Lâm Thành Đ. hát bản “*Tưởng nhớ Thầy*” của Chí Tâm. Thu V. hát “*Mẹ ơi*” của Mai An. Phan T. N, cảm tác bài thơ “*Thầy Về*”(giọng Huế). Ngọc S. hát “*Phân Ranh Đời Đạo*” của Chí Tâm. Nhà thơ M.V. Ch. ca bài vọng cổ tự sáng tác “*Cùng Xây Dựng Tình Thương*” và ngâm bài thơ “*Dự KSC Hội Tự Chung Vui*”. Thùy L. hát bài “*Thực Hành Tự Cứu*” của soạn giả Ngọc Huyền. Chị S hát Quan Họ Bắc Ninh...Vân A., Mai Ph. trưởng Ban VN..., Còn những anh chị khác cùng hoà nhịp sống trong CT văn nghệ này mà lâu tôi đã quên tên, thật là một sự thiếu sót lớn !!! thành thật xin thứ lỗi.

Những Ban làm việc trong Khoá Sống Chung:

BAN TỔ CHỨC: Gồm Gi. Th. (Trưởng Ban), Vũ H. Lê Đ D., Vân A., Mai Ph. , Ng. Th. D. Hoàng Ngọc T, đảm trách tổ chức tổng quát, điều động thực hiện các CT. phục vụ tu học, tham quan, văn nghệ v.v... cho KSC.

BAN TU HỌC: Ban Hướng Dẫn Chương Trình Tu Học có: G.Th, Cô Tr, V.A và Th. L. . Ban Tổ Chức có trích mua mấy chục phần quà, tặng cho những người may mắn bốc trúng thăm có quà.. Những món quà này tuy có tính khích lệ, sự nhiệt tình đóng góp của BĐ đang hết mình phục vụ đạo pháp trong KSC này.. Những BĐ nổi trội đó được mời lên bốc thăm trả lời câu hỏi. Ngoài ra còn nhiều câu hỏi

khá học búa đã nâng cao kiến thức kết quả tu học trong sách “*Tham Gia Phát Triển Trí Tâm*” của Đức Thầy, hay những câu hỏi thực tiễn trong Mục Bé Tám của TB PTĐN. Ngoài chương trình du hành dã ngoại, những thi giờ còn lại, ngày nào cũng có CT tu học, tạo sự dạn dĩ bất ngờ hoặc tự nhiên cho nhiều BD phát biểu tự do, hay được mời phát biểu. Để có sự sống động, vui nhộn BTC đã cho xen kẽ những bài hát trong CT văn nghệ phụ lục, có học, có chơi, nên những buổi tu học giảm sự khô khan và tăng phần súc tích.

BAN VĂN NGHỆ: Bắt đầu BTC cho đăng ký trước khoảng hai tháng trước, nhưng BD ít ai chịu đăng ký bao nhiêu. Nhưng khi buổi văn nghệ mở đầu, vài bản, nhất là bản nhạc “*Kỷ Nguyên Di Lạc*” là căn bản và luôn hát trong những buổi đầu giờ, hay tạo không khí sôi động cho toàn hội trường vì hát nhiều lần, nên ai chưa biết hát cũng nhóp nhép và vỗ tay, nhất là những đoạn điệp khúc. Dĩ nhiên sau đó là rất nhiều bạn khác phấn khởi bởi nhiều màn có sắc thái của nhạc hội ba miền. Ngoài tân, cổ nhạc, còn có hò Huế của một BD chính gốc Huế biểu diễn, các ca khúc Quan Họ Bắc Ninh, kịch vui, và chủ yếu là thiền ca ... Sự đóng góp của BD rất chân tình, chất phác, và vui vẻ. Trưởng Ban Văn Nghệ là M.Ph, một BD nữ thủy mị, hiền lành và dễ thương. Cái lần ghi nhớ vui nhất: cô trực đầu mà khi đóng giả một ca sĩ nước ngoài, cô đội đầu tóc giả nâu nhạt, giống Tây mà hát bài “*KNDL*” như Việt Nam ta, nổi bật cái nét “*văn nghệ bốc khói*” không ngoa chút nào ! ... làm cả hội trường vui vẻ, cười ầm cả lên.

BAN ĂM THỰC: Trưởng bếp là cô Ngọc S. và nhiều bạn khác phụ lực, về phần này Ban Nhà Bếp ba miền phải nói là những nhân vật sáng giá. Ban này cực nhọc và phần đầu cao độ mà toàn thể BD rất hoan nghênh. Đặc biệt BD lo phần nấu cơm: rất vất vả mà thật ngon, ai cũng nể cái sức chịu khó của bạn này. Có lẽ đến nay, BD VN, là nơi độc tôn về việc dùng chay giới toàn diện trong các KSC. Việc nấu ăn lần này cũng do hoàn toàn BD đảm trách. Trong khi các chương trình khác, số BD này cũng tham dự không bỏ sót một tiết mục nào, kể cả phần tham gia văn nghệ.

Hỏi sao mà họ làm nhanh thế? Đây là bí quyết, một phần đầu cao độ của Ban Ăm Thực. (Vào lúc ban đêm hay giờ nghỉ, họ lo tẩm tã thực hiện cho hai bữa ăn sau. Đặc biệt các bữa ăn sáng có nhà hàng thiết đãi BD, nên Ban Ăm Thực nhẹ bớt công việc để tu học hoặc tham gia các buổi dã ngoại ...

BAN TRẬT TỰ: Do BD Ph. V. S. làm Trưởng Ban, Các bạn khác là: Đ. Ph.(S), S. Kh. Th. ... Lo việc dọn dẹp, trình bày ngăn nắp, thu xếp công việc, ổn định trật tự trong hội trường, nhắc nhở BD trong các CT tu học, hành thiền, hướng dẫn BD trong các chuyến du hành dã ngoại ... Việc xếp hàng trật tự cũng có một kỷ niệm để BD chụp hình, nhiều tấm rất đẹp trong KSC. Ban này cũng phần đầu hết mực trong việc : Ăn trễ, ngủ trễ, đến sớm, để lo cho BD có sự sinh hoạt thoải mái và vui chung tu học. Các bạn này cũng bất chấp giờ giấc của riêng mình mà chỉ tâm phục vụ BD. Ban T. Tự này, có nhiều việc phục vụ chuẩn mực, chịu khó, họ cũng tham gia văn nghệ chẳng kém ai, mà nhiều người nể nang và cảm mến.

THAM QUAN DU HÀNH: Việc tham quan do BTC, có G. Th, Vu H, Le Đ. D., V.A, T, D và các BD trong ban Trật Tự ... Các bạn này hầu hết sống tại bản xứ miền bắc, thông thuộc các danh lam thắng cảnh nơi Hà Nội và Hạ Long nên tổ chức cho các BD đi tập thể các nơi có cảnh quan đẹp và danh tiếng như du thuyền hồ Tây, thăm Văn Miếu Quốc Tử Giám, tham quan đền Ngọc Sơn ... Du thuyền trên vùng vịnh Hạ Long, trong vịnh có động “*Thiên Cung*” là nơi có hang động hùng vĩ, được phối trí với những ánh đèn màu đã tăng nét lung linh, sinh động cho khách viễn du có những bức ảnh kỷ niệm, các hàng quán bán đồ ăn, cà phê rất ngon và các món hàng đặc sản kỷ niệm đa dạng ... Trên đường đi còn ghé các động “*Đầu Gỗ*” ... Đảo Con Chó, đảo Gà Chọi ... mỗi nơi mỗi vẻ thật sáng tạo bởi bàn tay “*Hoá Công*” khôn lường. Vùng biển Hạ Long là nơi có nhiều sinh vật cảnh, sinh thái biển trú ngụ, các loài tảo, chim yến, nhạn, hải âu, các loài động vật quý hiếm trên đảo rất đa dạng mới được Unesco bầu chọn là kỳ quan thế giới nay mai ... Cảnh trí vùng này mát dịu, rất hợp với du khách nước ngoài. Kinh tế và an ninh VN ổn định (không có khủng bố) nên du khách đến viếng liên tục bởi phong cảnh VN đơn sơ, thuần với thiên nhiên nhiều hơn các nơi được phục chế bởi bàn tay con người phụ họa. Vì vậy mà ngành du lịch VN cũng được tiến bộ, đem lợi nhuận và giao lưu văn hoá với thế giới bên ngoài ...

LỄ BẾ MẠC: Lễ bế mạc vào lúc 10 giờ ngày 13-04-2009. Ct gồm cảm tưởng của BD trưởng nhóm của các tỉnh thành có tham dự. Trao đổi các thông tin liên quan, trả phòng và ăn trưa trước lúc ra về. Chụp hình kỷ niệm tại hội trường và chia tay trong thâm tình và hẹn ngày tái ngộ ...

CÁC BUỔI HỘI THẢO: Có hai buổi họp nội bộ, có đầy đủ đại diện các nơi tham dự. Hầu hết

đều đánh giá KSC vừa qua đạt kết quả tốt đẹp hơn các KSC trước. Cũng có những ý kiến chưa đồng tình vì phần nhiều là rập theo Ct. các Khoá Đại Hội Vô Vi Thế giới, chưa có những sáng tạo mới của Việt Nam.

Đến ngày cuối bạn tổ chức mời bạn đạo đại diện của các địa phương họp bàn về khoá sống chung tiếp theo. Bạn đạo GT đại diện BTC trình bày: đã xin phép Đức Thầy Lương Vĩ Kiên về việc tổ chức KSC hàng năm cho BD VN, Đức Thầy chấp thuận và khoá tiếp theo đã được Đức Thầy đặt tên là “*Thương Yêu và Xây Dựng*”, dự định sẽ tổ chức cùng thời điểm với Đại Hội Vô Vi Quốc Tế tháng 11 năm 2009. GT xin bạn đạo đóng góp ý kiến về địa điểm tổ chức và các vấn đề liên quan đến KSC tiếp theo. Sau khi có sự góp ý của bạn đạo các miền, tất cả đều thống nhất KSC “*Thương Yêu và Xây Dựng*” sẽ tổ chức tại Vũng Tàu cùng thời gian của Đại Hội Vô Vi Quốc Tế, các bạn muốn ban tổ chức KSC Hội Tự Chung Vui sẽ vào tổ chức KSC kết hợp với bạn đạo địa phương. Kết thúc buổi họp GT thông báo BTC sẽ gửi tới BD thông tin cụ thể về địa điểm tổ chức và kinh phí sau khi BTC tìm được Hotel phù hợp.

ĐÓNG GÓP CỦA NHÓM PHIM ẢNH: Có ba BD tự đóng góp quay phim và chụp hình. Nhưng Phim bạn M. trở ngại kỹ thuật, còn lại cuốn phim của bạn TKH, được sử dụng nội bộ của KSC. Về phần hình ảnh có sự hợp tác của BD. TKH và Lê Đ. D. được Ha. Th. V. T. hình thành một SlideShow Photos cho BD nội bộ xem chung. Đây là một kỷ niệm khó quên mà KSC “*Hội Tự Chung Vui*” luôn lưu dấu trong lòng BD.

Một nhận định khác quan khác: KSC này, hội tụ được BD ba miền Nam Trung Bắc tại một thắng cảnh biển đẹp, quyến rũ nhiều khách đông tây. Mới gặp nhau lần đầu, mà hầu hết BD đã thấy như quen thân đã lâu. Những trao đổi qua tự thân và tập quán nhiều miền, BD đã thâm đậm tình đoàn kết, vui hoà trong nếp sống đạo pháp thân thương, đem lại niềm tin và hứa hẹn của những khoá hội tụ đông vui hơn trong những lần sau:

NIỀM TIN LƯU DẤU KSC TUẦN CHÂU

Ai về dự Khoá Sống Chung,
Tuần Châu đảo cảnh, muôn trùng hợp ca.
Chung vui ba cõi, một nhà,
Bắc Trung Nam hội, nở hoa Pháp hành.
Thành tâm hội tụ diệu thanh,
Lướt qua sóng dữ, thiện hành hoan ca.
Trở về quê tổ giao hoà,
Trong vòng trật tự, giao thoa thịnh tình.
Bồ câu trắng lượn lung linh,
Sóng triều giữ mực quân bình lợi tha.
Hơn ngàn đảo biển dâng hoa,
Nhấp nhô đợt sóng, vui hoà Vô Vi.
Về đây học hỏi, tu trì,
Về đây giải tỏa thực thi chữ “*Đồng*”.
Chung hoà trai giới thanh trong,
Tu thiền, hành niệm, một lòng vị tha.
Trọng Thầy, kính Tổ phụng hoà,
Một lòng niệm Phật Di Đà: chỉnh tâm.
Thầy về, nhắc nhở sửa lần:
Vui trong trật tự, thanh tăng điển quang.
Bạn đạo hưởng ứng lời vàng,
Hoà cùng sanh chúng, an bang thế tình.
Chữ “*Tâm*”, ráng giữ : “*làm thình*”,
Thanh trì điển sáng, muôn nghìn kết giao.
Hoà đồng tam giới, thấp cao,
Niềm tin giữ vững, hồ hào sá chi.

Chung vui hướng thượng, từ bi,
Chung vui khai triển, hạnh tuý thức tâm.
Trăm rưởi bạn đạo kết mầm,
Giác thức mở cửa, tiến tâm, khai khoa.
Hà Nội mười tám điệu hoà,
Sài Gòn năm chục cảnh hoa chung lòng,
Bến Tre, thập nhị thanh trong,
Bình Dương mười bảy, thoát vòng tử sinh.
Sóc Trăng thập ngũ giao tình,
Cà Mau phụng đáo, hết mình mười ba.
Bình Thuận tứ lượng dung hoà,
Vĩnh Long kết nghĩa, giao thoa tam thừa.
Thanh Hoá ba báu hợp đua,
Hải Phòng nhị nguyện phước thừa ân ban.
Tây Ninh hai ngõ hành tàng,
Vũng Tàu lưỡng mục châu quang hội về.
Đà Nẵng hai bước hồi quê,
Huế Đô, một chữ đề huề có nhau.
Bắc Ninh Quan Họ một tàu,
Thái Bình nhất khứ, cùng nhau hợp bè.
Nghệ An đơn lẻ chở che,
Cần Thơ độc tẩu an bề phước duyên.
Tiền Giang một đoá hoa hiền,
Long Thành giữ lệ truân chuyên một lòng.
Học rồi biết lẽ đục trong,
Thực thi lẽ đạo “Mười dòng” Thầy khuyên.⁽¹⁾
“Hội Tụ Chung Vui” ba miền,
Việt Nam lưu dấu Phật Tiên: sửa mình/.

Tp. HCM, ngày 20-05-2009.

Kính Bái,

HOÀNG HỮU THỊNH

TB: Các bạn có thể xem qua Slideshow của KSC trên mạng:
<http://www.quyhoitinhnguoi.org/video/video13.htm>

Các bạn cũng có thể xem qua hình ảnh của KSC trên mạng:
[http:// www.quyhoitinhnguoi.org/pix/vn200904/index.html](http://www.quyhoitinhnguoi.org/pix/vn200904/index.html)

¹ Mười Điều Tâm Niệm.

Vườn Thơ Bạn Đạo

SUM VẦY CÔI TẠM

1. Sum vầy côi tạm gì đâu
Mà sao ray rứt đến đau cả đời
Nhớ nhau mờ nhạt sương rơi
Không quên được nỗi nhớ đời bên nhau.
2. Lưu đầy mấy chục năm sau
Cho tròn chữ nợ duyên nào đã ban
Giờ đây chất chứa ngổ ngàng
Chưa quen cô độc mộng vàng đêm đêm.
3. Sau đêm bão tố trời êm
Sau lần tan vỡ được thêm tấm lòng
Sau từng thời khắc long đong
Đời như sáng mắt sáng lòng hơn xưa.
4. Sum vầy côi tạm đông đưa
Lòng chưa vừa ý đã đưa nhau buồn
Gặp nhau như nợ vẩn vương
Cùng dìu nhau đến con đường chia ly.
5. Thế là mỗi nẻo người đi
Người về bỗng nhớ Vô Vi lạ kỳ
Như sum vầy đã khắc ghi
Cư trần nhiễm thế có gì lạ đâu.
6. Từ bao đời kiếp nhiễm vào
Nay nhờ dang dở đi sâu vào đời
Sống trong đơn lẻ bơ vơ
Chợ đời lạnh đến đại khờ đời ai.
7. Sống và sức sống tương lai
Sống yên giữa những đắng cay đời thường
Đời buồn để lại vị hương
Hiền nhân, quân tử gieo gương thiện lành.
8. Trời ơi Trời Đất Trời xanh
Cùng hòa cùng nhập ý lành cho chung
Sum vầy ly biệt trùng phùng
Và cùng có một giống chung kiếp người.
9. Đạo tâm người nước mắt rơi
Sóng sâu biển rộng mà đời éo le
Kiếp người mong được chở che
Thì sum vầy để kết bè vượn lên.

10. Đời cùng Đạo vẫn vững bền
Rõ tình Thiên Ý ngự trên muôn loài
Sum vầy – ly biệt đến ngày
Khổ buồn - hạnh phúc – ý Ngài trao duyên.

Tân Bình, 06-12-2008
Từ Hùng.

ĐƯỜNG TU

Trường sinh thức, trở sanh thiện bút
Thụ Điền lành – hun đúc tinh hoa
Chuyển thể thế kỷ Long Hoa
Địa linh nhân kiệt sinh ra thiện tài.

Cơ tiến hóa hoằng khai đạo cả
Hoa đạo, trầm hương tỏa nơi nơi
Điền quang thanh tịnh sáng ngời
Cộng đồng thiên lục đạo đời vô vi.

Tâm tâm ứng đại bi đại trí
Chuyển quá trình chơn lý diệu thâm
Tình thương, chơn lý chơn tâm
Chơn linh, chơn giáo, siêu âm ngôn từ.

Một lời nói, chơn như diệu pháp
Tâm hòa đồng giải đáp ý, lời
Văn ngôn thực tế thức thời
Vô Vi bạn đạo trực khơi giác hồn.

Tu phải giữ chơn ngôn khắc kỷ
Tu chẳng hành, ma quỷ nhập tâm
Thuyết giảng nguyên lý diệu thâm
Tà giáo, tham vọng, sai lầm đường tu.

Đường tu minh triết phá mù
Phá ngu, phá chấp thoát tà dâm
Đường tu tự thức tự tâm
Tự tu tự tiến tự tâm dũng hành.

TĐ. 07-06-2009
Huệ Tâm (Thủ Đức)

TỰ ĐỘ

Tự độ sửa liên, ý mình sai
Độ tâm an lạc, tự thức hoài
Giúp mình tự độ, quân bình tánh
Sửa sai phục thiện, chẳng cầu ai
Gặp người đối diện, hay lỗi phải
Tự ái sân si, chẳng dụng xài
Ban ngày thường độ, Tiểu Vũ Trụ
Đêm về Thiền Định, thanh nhẹ thay !

Củ Chi, 31-01-2009
Bá Tùng.

XUẤT ĐIỂN

Công phu Thiền Pháp điển nga say
Quy tụ âm dương kết Thánh Thai
Xuất Điển Hồn về đánh lễ Phật
Ta bà từ biệt đáo Thiên Nhai.

TĐ. Phú Nhuận, 24-10-2008
Thiền Đăng.

VŨ KHÚC CUỘC ĐỜI

Đời là vũ khúc thật thiêng liêng
Có lúc thê lương, lúc điệu huyền
Có lúc êm đềm như suối chảy
Và rồi có lúc tợ cuồng điên.

Ta là vũ công giữa cuộc đời
Tập luyện theo từng nhịp đầy vơi
Dịu dặt cho ta từng bước nhảy
Có CHA sánh bước chẳng xa rời.

Nếu ta tin tưởng nơi CHA TRỜI
Nhịp điệu bước chân sẽ tuyệt vời
CHA sẽ dìu ta từng điệp khúc
Cả trong hận tử lẫn yêu đời.

Hãy trọn niềm tin nơi CHÚA CHA
Cùng Người hòa nhịp khắp gần xa
Đề thấy Tình Người thật kỳ diệu
Đẹp như Vũ Khúc Cuộc Đời ta !

HCM, 08-06-2009
Mai Văn Chát

Thi Ca của Đức Thầy

Sàigòn, ngày 3 tháng 10 năm 1970

Long hoa thắng cảnh tiên rồng hội
Di lạc chứng minh chuyển điển bồi
Minh xét nhơn tình chơn đạo pháp
Tiến tu gặp gỡ thoát luân hồi

Gắng tu tự đắp tự bồi
Bình an tối lạc nằm ngồi yên vui
Thế gian lấm cảnh lấm mùi
Lấm tranh lấm ảnh lấm vui lấm buồn
Luật sanh sanh hóa lập nguồn
Đấu tranh sân hận làm tường hát ngâm
Muốn cho an lạc thâm trầm
Nhưng không tạo được sắc cầm muôn năm
Huyền thiên tạo hóa âm thầm
Đón đưa nhân loại thoát tầm khổ đau
Long Hoa đủ sắc đủ màu
Đồng thanh chung tiến trước sau dung hòa
Trước kia Di Lạc cũng là
Người tu tự sửa mới hòa thiên không
Trong ngoài vẫn hợp thiên tông
Vui cười cởi mở đạt thông lý trời
Không không diễn bủa sáng ngời
Nơi nao cũng hưởng tình Trời đẹp xinh
Sắc không không sắc lịch trình
Tan rồi lại tự cơ hình tự tan
Muốn cho hồn vía được an
Gắng tu theo Phật muôn đàng khai thông.

Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên